No. 2.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag — *4 Januarij.*

[illegible] dezer courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is *f* 2,25, en franco per post *f* 2,50. De Advertentien worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot [illegible] regels, *f* 2,30, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

WIJZIGING DER GRONDWET.

[illegible] gedane voorstellen, tot wijziging der grondwet, zoo als die voorkomen in de *Staats-Courant* van den 31. December ll., na derzelver eerste lezing en overweging, bij een groot aantal Nederlanders, een hoogst pijnlijk gevoel zullen hebben opgewekt, en hunnen geest met sombere denkbeelden omtrent de toekomst vervuld.

Ons, voor het minst, is het zóó gegaan.

Bij eene *nadere* overweging nogtans, inzonderheid der Koninklijke boodschap ten geleide, schepten wij weder moed; vooral toen wij meer bepaaldelijk onze aandacht vestigden op de volgende woorden, aan het slot: » *zóó* » *evenwel, dat wy geneigd blyven, al datgene wat ons* » *ter bevordering van het geluk der Natie mogt voor-* » *komen in dit opzigt noodzakelyk te zyn, altyd tot een* » *nader onderwerp Onzer Landsvaderlyke zorg en over-* » *weging te maken.*"

Daaruit blijkt, onzes erachtens, genoeg, dat wanneer aan Z. M. *overtuigend bleek*, dat werkelijk *meerdere* veranderingen in de grondwet *voor het geluk en de behoeften der Natie* noodzakelijk waren, dan die bij de conceptwetten zijn voorgesteld, Z. M. niet ongezind zou zijn, ook aan *deze* te gemoet te komen.

Het is waar, de Vertegenwoordigers des Volks hebben, in derzelver antwoord op de troonrede, bij de opening der tegenwoordige zitting uitgesproken, ondubbelzinnig aan Z. M. doen blijken, dat H. E. Mogenden althans, *meerdere* wijzigingen in de grondwet noodzakelijk oordeelden, dan die, welke ten gevolge der scheiding van Belgie daarin moesten gebragt worden. Maar gaf dit aan Z. M. genoegzame zekerheid? Kan ook eene vertegenwoordiging zich niet vergissen, vooral eene zoodanige, welke zoo menigmalen beweerd is, niet door de Natie zelve, maar slechts door een uiterst klein gedeelte derzelve te zijn gekozen? Ja het *ware* mogelijk, dat de vertegenwoordiging de zaak uit een verkeerd oogpunt beschouwde, en dat *de Natie zelve* er *anders* over dacht. Immers op welke wijze had *deze* van haar gevoelen doen blijken, dat *zy* voor hare tevredenheid en geluk noodig had, dat er *meerdere* wijzigingen in de grondwet gebragt zouden worden, dan alsnu zijn voorgesteld? Door de drukpers? Maar deze kon partijdig zijn en insgelijks misleiden, en niet het ware gevoelen der Natie, dat is van het verlichte en oordeelkundige gedeelte derzelve, voordragen; en daarenboven de drukpers was het met haar zelve niet eens: wat de eene schrijver beweerde, sprak de andere tegen; en kan het op die wijze niet zeer wel mogelijk zijn, dat de Regering nog altijd in de meening verkeert, dat, zoo als in de Koninklijke boodschap staat, *de Nederlandsche Natie gezet is op het behoud harer Instellingen*, waarmede bedoeld worden die, welke zij *thans* heeft?

Is dit mogelijk; hebben wij aangetoond, dat Z. M. niet ongeneigd zoude zijn, *meerdere* wijzigingen voor te stellen of goed te keuren, wanneer het aan Hoogstdezelven maar *overtuigend gebleken was*, dat deze voor het geluk en de tevredenheid der Natie werkelijk noodzakelijk waren, dan mogen wij ook de voorstellen, zoo als zij liggen, nog niet met eene volstrekte moedeloosheid of met te grooten afkeer beschouwen; maar wordt het dan toch ook de bepaalde roeping der Natie zelve, op eene wettige en bescheidene wijze de Regering voor te lichten, omtrent *hare* gevoelens, met opzigt tot deze hoogst gewigtige aangelegenheid, ten einde daar door tevens anders mogelijke botsingen en geschillen tusschen de staatsmagten voor te komen, welke zoo verderfelijk zijn voor de inwendige rust en tevredenheid en voor het nationaal crediet, zoo naar binnen als naar buiten.

Blijkt het *dan*, dat het gevoelen der vertegenwoordiging het wezenlijke uitvloeisel was van dat van het verlichte, oordeelkundige en invloed hebbende deel der Natie, dan zou het bijna niet kunnen missen, of Z. M. zou daardoor de overtuiging erlangen, dat er werkelijk *meerdere* wijzigingen in de grondwet, dan de voorgedragene, voor het geluk en de tevredenheid van het getrouwe Nederlandsche Volk, noodzakelijk zijn geworden, en, de boodschap zegt het, in *dat* geval zou Z. M. geneigd zijn, derzelver een nader onderwerp van Hoogstdezelfs Landsvaderlijke zorg en overweging te maken.

Wij houden het er dan voor, dat het op *dit* oogenblik voor elken Nederlander, die op het geluk en de rust van zijn Vaderland prijs stelt, pligt en roeping is geworden, van zijn gevoelen, met opzigt tot de wijziging der grondwet, die onze staatkundige belangen voor de toekomst regelen moet, *individueel* te doen blijken; en het is op dien grond, dat wij gemeend hebben reeds dadelijk daarvan het voorbeeld te moeten geven, door hier plegtig te verklaren:

Dat wij, voor ons, geheel en volkomen instemmen met het gevoelen der vertegenwoordigers, hetwelk H. E. M., bij het antwoord op de troonrede ondubbelzinnig hebben willen te kennen geven, dat voor het geluk en de tevredenheid van het Nederlandsche Volk, *meerdere* wijzigingen in de grondwet vereischt worden, dan die, welke alleen ten gevolge der scheiding van Belgie waren noodzakelijk geworden, en die dan ook thans alleenlijk bij de wetsontwerpen zijn voorgedragen.

Dat, naar ons gevoelen, die meerdere wijzigingen in de hoofdzaak, en zonder nog andere uit te sluiten, zouden behooren te bestaan in het volgende:

1°. De vaststelling van het beginsel der *Ministeriële verantwoordelykheid*, voor zoover hetzelve thans door de Regering niet erkend wordt te bestaan, en zulks geschoied naar het voorbeeld van dat, binnen zoodanigen Europeschen Staat in werking, hetwelk de beste resultaten tot dusver heeft opgeleverd.

2°. Het bepalen van *regtstreeksche verkiezingen*, zoo voor de Leden der Staten-Generaal, als voor de Provinciale Staten en de Gemeente-Raadsleden, en de periodieke aftreding van allen.

3°. Het vaststellen van zoodanige bepalingen, waardoor eene volledige inzage der Staten-Generaal, in alles wat tot het Nederlandsch financie-wezen betrekking heeft, wordt verzekerd.

4°. In de bepaling, dat jaarlijks, bij de overweging der Rijks-Begrooting, tevens aan de beoordeeling en goedkeuring der Staten-Generaal zullen worden onderworpen de rekening over het laatste voorafgegane jaar zoomede de Begrooting voor het eerst volgende jaar der *overzeesche bezittingen*; ten einde daaruit, en uit de [illegible]ens met opzigt tot de ophanden zijnde wijziging der [illegible]wet aan hen te doen blijken, en daardoor de Regering, welke op dit oogenblik eene manifestatie van het gevoelen van het verstandelijke gedeelte des volks dringend schijnt te behoeven, voor te lichten, omtrent hetgeen voor het waarachtig geluk en de tevredenheid van dat volk als onvermijdelijk noodzakelijk te beschouwen is, verdere inlichtingen door den Minister van Kolonien te geven, zou kunnen worden opgemaakt, op welk overschot voor het Moederland met zekerheid kan worden gerekend, en op welke wijze hetzelve kan en behoort te worden aangewend.

5°. Bepalingen, volgens welke het beheer van het Nederlandsche staatshuisgezin op eene zoo eenvoudige en min kostbare wijze kan worden ingerigt, als aan eene bevolking van ruim 2½ millioenen zielen voegt.

Het zou kunnen zijn, dat meerdere onzer landgenooten en medeburgers, *inzonderheid kies- en stembevoegden*, met deze onze verklaring geheel of ten deele instemden, en wij zouden het ons, in dat geval, tot eene bijzondere eer rekenen, daarvan door hen, bij schriftelijke en onderteekende kennisgeving, te mogen worden onderrigt. Wij zouden het namelijk ons ten pligt rekenen, *zonder de namen der onderteekenaars te noemen*, achtervolgelijk in ons blad *het getal* op te geven, der Nederlandsche staatsburgers, welke, hetzij dan geheel of ten deele, met onze wijze van zien overeenstemden, en wij zouden, op die wijze, aan de regering eene wezenlijk gewigtige dienst kunnen bewijzen, door haar omtrent de heerschende gevoelens bij de verlichte en invloedhebbende klasse van dat gedeelte der natie, hetwelk wij zouden wenschen door middel der drukpers te vertegenwoordigen, voor te lichten. Wij zouden ook een wezenlijk onderscheid maken in de opgave der individu's, van welke ons dergelijke verklaringen toekwamen, en zouden daarom als van groot gewigt beschouwen, dat ieder welke *kies-* of *stembevoegd* was, dit achter zijnen naam uitdrukte. De toezending zouden wij overigens, om eene ligt te bevroeden reden, liefst *kosteloos* zien bewerkstelligen.

Waren overigens deze kennisgevingen tot een betrekkelijk groot getal aangegroeid, zoo zouden wij geene zwarigheid maken, de Regering en de Staten-Generaal daarvan op eene officiële wijze te verwittigen, en daardoor een, naar ons oordeel, te grooter gewigt bij te zetten aan het middel, hetwelk wij in de bestaande omstandigheden, als het meest geschikte hebben aangemerkt; daar toch het petitioneren, op de wijze zoo als dit door de Belgen geschied is, minder zekerheid en waarborg geeft, dat hier de *vrye wil* en de *wezenlyke overtuiging* der eigenlijke burgers van den staat zich openbaarden, dan dit, bij de door ons voorgestelde wijze, volgens welke ieder zonder persoonlijk aanzoek, uit vrijen wil en beweging zich *individueel* verklaren zou, het geval zou moeten zijn.

Treden wij, dus handelende, als vrije drukpers, buiten onze constitutionele bevoegdheid? Naar ons oordeel in geenen deele. Zien wij niet dagelijks, door dagbladen, beroep doen op de liefdadigheid onzer Natie, en zich bereid verklaren tot de vereeniging en het zorg dragen voor die giften, welke na eene dergelijke oproeping bij den Nederlander nimmer achterwege blijven? Zien wij niet aanhoudend de medewerking inroepen van geleerden, dichters of staatkundigen, tot bevordering van de oogmerken, welke de opzigters van tijdschriften of periodieke bladen zich met de oprigting dezer schriften voorstelden?

En zal het dan voor den Nederlandschen Staatsburger ongeoorloofd zijn, deszelfs staatkundige gevoelens aan een blad of tijdschrift, aan hetwelk hij meent zijn vertrouwen te kunnen schenken, mede te deelen en te schrijven, hoe hij over deze of gene zaak denkt? Zal zulk een blad geene vrijheid hebben, in het openbaar mede te deelen, hoevele staatsburgers op deze of gene wijze van hun gevoelen hebben doen blijken? Zal het *ons ongeoorloofd* zijn, ons bereid te verklaren, voor *zulk* een doel, het toekomstig geluk van het vaderland, onze pogingen te willen te werk stellen, en zulks op de *omzigtige* en *zekere* wijze, als door ons is voorgesteld?

Zoo neen, dan durven wij ook, met gerustheid, alle vaderlandsche dagbladen in overweging geven, om ons voetspoor te volgen en aan hunne lezers, voor zoover dezelve kunnen geacht worden, tot het bezadigde, verlichte en invloed oefenende gedeelte der Natie te behooren, de gelegenheid te geven, om van hunne gevoelens met opzigt tot de ophanden zijnde wijziging der grondwet aan hen te doen blijken, en daardoor de Regering, welke op dit oogenblik eene manifestatie van het gevoelen van het verstandelijke gedeelte des volks dringend schijnt te behoeven, voor te lichten, omtrent hetgeen voor het waarachtig geluk en de tevredenheid van dat volk als onvermijdelijk noodzakelijk te beschouwen is.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 29. December. Uit het zwitsersch kanton Tessin loopen de berigten tot den 22 dezer. De Groote Raad telde zes en dertig nieuwe leden, en *Luvini*, de voornaamste bewerker der omwenteling, was met de meerderheid van zes en negentig tegen vijf leden tot president benoemd. Aan het voorstel, om de besluiten der afgetreden Regering, tegen de vrijheid der drukpers en de schuttersgenootschappen, in te trekken, zou vermoedelijk gevolg gegeven worden.

Intusschen schijnt onder een gedeelte der bevolking groote ontevredenheid te heerschen, en sommigen zagen eene bloedige terugwerking te gemoet.

In Lucerne ziet men de noodzakelijkheid in om maatregelen tegen den geest van omwenteling te nemen, die ook aldaar het hoofd opsteekt. De Groote Raad van dat Kanton heeft den Kleinen Raad gemagtigd, om alles aan te wenden wat tot beveiliging van personen en eigendommen, inzonderheid van de staatskas, strekken kan, en om verdachte personen in hechtenis te doen nemen.

— De Hertog *van Bordeaux* zal in het begin van Februarij naar Gorz wederkeeren.

— Als eene ontzaggelijke nieuwigheid in de Turksche zeden is te beschouwen, dat de jonge Sultan zijne zuster *Mirhimah* verlof gegeven heeft om naar Engeland te reizen, ten einde de huwelijksfesten der Koningin *Victoria* bij te wonen.

De Turksche, Grieksche, Armenische en Joodsche vrouwen zullen van den Sultan de vrijheid ontvangen de Europische kleeding te dragen.

ENGELAND.

LONDEN, den 29. December. In Wallis is men niet zonder ongerustheid voor nieuwe aanslagen der Chartisten, en inzonderheid voor pogingen om *Frost* en zijne medestanders uit hunne gevangenis te bevrijden. Alle maatregelen van voorzorg worden door de autoriteiten genomen.

— De bekende *Feargus O'Connor* heeft dezer dagen te Bradford, in Yorkshire, eene oproerige aanspraak gehouden, en alle pogingen aangewend om het volk in opstand te brengen. Het plaatselijk Bestuur had terstond troepen uit Hull ontboden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 30. December. Men wil dat de Koning den 5 Januarij op de plaats de Taillerien eene revue zal houden over het garnizoen van Parijs en daarop eenige kruisen van het Legioen van Eer zal uitdeelen.

— Dezen ochtend zag men eene huurkoets naar de prefectuur van politie rijden, waarin eene bejaarde welgekleede vrouw gezeten was, die onophoudelijk *leve de Keizer! leve Napoleon!* schreeuwde. Men verhaalde dat de gearresteerde dame krankzinnig en hare bewakers ontnapt was; ondertusschen was hierdoor eene groote menigte volks op de been geraakt.

— De bekende romanschrijver *Balzac*, was dezer dagen de held van een vrij zonderling avontuur. Hij koestert eenen doodelijken haat tegen het ganche geslacht der nadrukkers, en gevolgelijk ook tegen hen die den nadruk begunstigen, door deszelfs voortbrengselen te verkoopen. Een paar dagen geleden, bemerkte hij nu aan het venster van een' boekwinkel in het *Palais Royal* een exemplaar van een zijner romans, welks formaat en druk hem verdacht voorkwamen. Het naauwkeuriger beziende, herkende hij werkelijk eene Brusselsche uitgave en besloot terstond de overtreding te doen straffen. Hij snelt gevolgelijk naar den nasten commissaris van politie — deze was niet te vinden; zonder den moed te verliezen, begeeft hij zich naar een' anderen, — ook afwezig. Ongeduldig over deze herhaalde teleurstelling, keert hij naar den boekwinkel terug, slaat de ruit stuk, waarachter het schuldige boek pronkt, steekt het bij zich en zet dan rustig zijne wandeling voort. Het gebeurde had opschudding gemaakt, en de boekverkooper loopt den man na dien men hem als den dader aanduidde. «Gij zijt het mijnheer, gij hebt mijn venster ingeslagen en een boek gestolen!" — «Ja, dat heb ik gedaan." «Ik zal u laten arresteren." — «Ik verlang niets liever." — «Ik breng u naar den commissaris van politie." — «Het is mijn innigste wensch." — Zoo ga derwaarts." — «Neen, naar den commissaris van politie ga ik niet. Haal hem zoo gij wilt; ik zal u hier wachten." — «Gij wilt ontsnappen." — «Laat mij in uwen winkel bewaken." — Dit gebeurde. Na een half uur kwam de boekverkooper met den commissaris van politie terug. «Ah! zijt gij daar," riep de schrijver van *le père Goriot* hem toe, «ik heb u lang gezocht." — Lieden van uwe soort plegen anders niet zeer naar mij te verlangen." «Gij dwaalt.... maak uw proces-verbaal op." — Uw naam?" — «*Honoré de Balzac*, die u door dezen heer liet roepen, opdat gij officieel de overtreding moge constateren, waaraan die heer zich schuldig maakte, door eenen nadruk mijner *Illusions perdues* te koop te stellen." — Wie was nu de strafbare? Zonder twijfel de boekverkooper, die zich zoo liet vangen in den strik die de vernuftige man hem spande.

— Men heeft thans eenige bijzondere brieven uit Algiers van den 21 December ontvangen. In een daarvan leest men:

» Een trein van 50 wagens is gisteren met een groot aantal zieken uit Douera hier aangekomen, zonder onder weg door de Arabieren verontrust te zijn. De manschappen, die deze bezending hebben geleid, verzekeren, dat het sedert eergisteren in de vlakte geheel rustig is. Het geweervuur heeft op bijna alle punten opgehouden. Men wil dat *Abd-el-Kader*, ziende hoezeer zijn leger sedert de laatste gevechten versmolten is, het voorzigtig heeft geacht, om voor het oogenblik naar den Atlas terug te trekken. De een wil, dat hij de volkstammen, die aan de oproeping om zich onder zijne banier te scharen, niet hebben voldaan, daartoe wil dwingen. Anderen vreezen, dat hij met een aanzienlijk deel zijner magt zich naar de provincie Oran wil wenden, die men van troepen ontbloot heeft, en waar reeds vijandelijkheden begonnen zijn. Maar wij hebben aan die zijde niets te vreezen, omdat wij toch eigenlijk niets dan versterkte punten in de provincie Oran bezitten.

» Omtrent het gevecht bij Belidah, hetwelk onze troepen zeer tot eer heeft gestrekt, vernemen wij nog de volgende bijzonderheden. — Eene afdeeling van omstreeks 3000 man, onder het bevel van den Luitenant-Generaal *Rulhières*, heeft, niet ver van Belidah, eene aanzienlijke Arabische krijgsmagt ontmoet. Men meent, dat de vijand op dat punt omstreeks 6000 ruiters en 2000 voetknechten bijeen had; welke laatsten tot de geregelde infanterie van *Abd-el-Kader* behoorden. De Arabieren, [illegible] dat zij de overmagt bezaten, hebben de Franse kolon[illegible] delijk aangetast. Men heeft van weerszijden met ongelooflijke verbittering gestreden. De vijand was er in geslaagd, om ons een kruidwagen te ontnemen, en sleepte dien met snelheid weg, toen eene losbranding uit het grof geschut hem noodzaakte dien buit te laten varen. Bij herhaling hebben de Arabieren in de stad Belidah trachten door te dringen; onze soldaten hadden echter schietgaten in de muren gemaakt en zouden hen van daar een hagelbui kogels achterna. Eindelijk is de vijand, na veel volks verloren te hebben, verstrooid geworden. Aan onze zijde zijn omstreeks 500 man buiten gevecht gesteld, maar is nagenoeg niemand gesneuveld. In het heest van een gevecht heeft een Arabier de stoutheid gehad, om een door hem achtergelaten trommel onder het vuur onzer soldaten te komen terughalen, aan wie hij in zeer goed Fransch eenige woorden toeriep. Ooggetuigen van het gevecht verzekeren, dat onder het geregeld voetvolk van *Abd-el-Kader* meer dan 200 manschappen waren, die Fransche uniformen droegen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 31. December. In een Belgisch dagblad vindt men de volgende chronologische opgave: In 840: dood van Keizer *Lodewijk* den zachtzinnige; stroooperijen der Noormannen; opstand in Duitschland. 940: Vrede tusschen *Otto I* Keizer van Duitschland en *Lodewijk IV* Koning van Frankrijk. — In 1040: Rijksdag te Ingelheim; oorlog in Bohemen; opstand in Hongarijen; dood van den Antwerpschen Markgraaf *Gaston den Grooten*. — In 1140: Onstuimige rijksdag te Regensburg. Begin van de factien der Welfen en Wibelingen. Dood van *Godfried* met den baard. — In 1240: Geschillen van Paus *Gregorius IX* met Keizer *Frederik Barbarossa*; begin van het Hanzeverbond; strenge winter, hongersnood en pest; de Waldenzen in Frankrijk. — In 1340: Vereeniging van al de Beijersche provincien onder de heerschappij van *Lodewijk V* Keizer van Duitschland, vernieling der Fransche vloot door de Engelschen. — In 1440: *Frederik III* wordt Keizer van Duitschland; verbetering der boekdrukkunst te Straasburg. — In 1540: Groote overvloed van wijn in Duitschland; Keizer *Karel* straft de oproerige Gentenaars. — In 1640: *Petrus Paulus Rubens* sterft. *Hendrik* Graaf *van Nassau* sneuvelt. Opstand van Portugal tegen Spanje — 1740: Langdurige en fellen winter. Moord der Chinezen te Batavia. Dood van Keizer *Karel IV*; verheffing van *Maria Theresia*. Geschillen over de Oostenrijksche troonopvolging welke aanleiding geven tot een zevenjarigen oorlog in Europa.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 31. December. Heden heeft de minister van Staat, de Luitenant-Generaal Graaf *van den Bosch*, met Z. M. gearbeid. Zoo men weet, eindigt morgen zijne ministeriele betrekking.

— Ten gevolge van het gisteren bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal gevallen besluit, zijn de leden aangeschreven, om zich op Maandag den 13 Januarij aanstaande, des middags ten twee ure, in de residentie te bevinden, ten einde alsdan de werkzaamheden te hervatten.

— Laatstleden Zondag heeft de Luitenant-Generaal *Trip*, tot dusverre Directeur-Generaal van Oorlog, een groot afscheidsdiner gegeven, hetwelk door veel hoofdofficieren is bijgewoond. Heden heeft Z. Exc. de gewone betrekking aan den Generaal-Majoor *Schuurman* overgegeven, zullende hij morgen in handen van Z. M. den eed aflegger als lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal.

— In de *Staats-Courant* vindt men twee koninklijke besluiten van den 12. dezer, houdende goedkeuring van een voorloopig reglement ter uitvoering van art. IX § 2 van het tractaat van 19 April 1839, het gemeenschappelijk toezigt betreffende over de betonning en bebakening, mitsgaders over de dienst van het loodswezen op de Schelde.

ARNHEM, den 28. December. Heden heeft de Regtbank alhier, regt doende in correctionele zaken, tot eene gevangenis van zes maanden veroordeeld zekeren *Wiedeman*, pruikenmaker te Nykerk, wegens het onwettig uitoefenen der genneskunde, voor welk wanbedrijf hij reeds twee malen te voren tot geldboete was verwezen. De pruikenmaker had zich als urinekijker in zijne landstreek zoodanige vermaardheid verworven, dat men hem sedert jaren voor eenen bijna onfeilbaren wonderdocter aanzag.

ZANDVOORT, den 31. December. Een zonderling voorval houdt sedert eenigen tijd de belangstelling der menigte aan deze plaats gaande. Toen namelijk, voor eenige jaren, de befaamde dwerg *Sision Jaane Poop*, op zijne gewone kermisreizen, in België overleden was, werd zijn lijk, op bijzondere begeerte, naar zijne betrekkingen alhier opgezonden, en het kistje verzegeld en onder de noodige voorzorgen in de dorpskerk begraven. Het is intusschen sedert bekend geworden, dat *kleine Jaanje* zich reeds eenigen tijd in het kabinet van natuurlijke zeldzaamheden van professor *Hendriks* bevindt, zonder dat men bepaaldelijk weet aan te wijzen, hoe hij daar gekomen is. Bij nader onderzoek van het graf heeft men in het kistje alleen eenige beenderen gevonden, die blijkbaar daarin geworpen, niet tot het lijk van den dwerg behooren, zoodat zijn lijchaam moet gestolen zijn, waartoe trouwens de grootte wel geene hindernis kan opgeleverd hebben. Ongelukkig heeft het onderzoek daaromtrent ingesteld, tot nog toe tot geene uitkomst geleid, daar een van de werklieden, die korten tijd na zijne begraving in de kerk gewerkt hebben, is overleden, waardoor de ontdekking van dezen diefstal zeer is bemoeijelijkt.

VLISSINGEN, den 3. Januarij. Blijkens eene opgave in het *Handelsblad*, zijn gedurende het afgeloopen jaar te Amsterdam uit zee aangekomen 2375 schepen.

Volgens hetzelfde blad zijn in 1839 te Amsterdam, Rotterdam en Middelburg, geheel of gedeeltelijk door de Nederlandsche Handelmaatschappij beladen, aangekomen 156 bodems, en de kielen gelegd van 40 nieuwe schepen, bestemd voor de vaart op de Oost-Indien.

— Heden heeft de Breeden Kerkraad der Nederduitsche Hervormde Gemeente alhier, uit het te vreen geformeerd twaalftal, het navolgende viertal gemaakt: DD. *J. H. Bosken*, Predikant te Werkendam; *A. Tonkes*, te Oostwold; *B. R. Rookmaker*, te Poortugaal en *J. G. Waarooij*, te Herkingen.

Ingezonden Stukken.

Eindelijk heeft de Hooge Regering aan de stem van de Vertegenwoordigers der Nederlandsche Natie, en daardoor aan de stem dier Natie zelve gehoor gegeven. Wel had het achtbare Hoofd van den Staat, onmiddellijk na den afval der Zuidelijke gewesten, voor Hun Edel Mogenden de noodzakelijkheid van eene herziening der grondwet erkend; maar sedert dien oogenblik scheen elke herinnering aan die noodzakelijkheid, uit den boezem der Staten-Generaal of van elders voortkomende, een wanklank bij hen die aan het roer des Staats waren gezeten. Overbodig zou het zijn de daadzaken op te sommen, welke het voorledene als zoo vele bewijzen daarvan heeft opgeleverd; de laatste dagen zeiden hieromtrent genoeg, en het is, onzes inziens, eeniglijk aan het verlangen onzer Vertegenwoordigers, nu onlangs zoo nadrukkelijk en (hoe bemoedigend voor de Natie!) zoo *eenparig* aan den dag gelegd, dat wij de vijf ontwerpen van wet, betreffende dat gewigtig punt, te danken hebben. *Te danken hebben*.... doch wat zullen ons die ontwerpen geven? Niets anders, dan hetgeen *daadwerkelyk* voor ons bestaat, althans, hetgeen nimmer het onderwerp eener ernstige overweging kan uitmaken. Waarlijk, moeten de veranderingen in onze tegenwoordige Grondwet zich tot diegene bepalen, in de aangebodene vijf ontwerpen van wet vervat, dan zal eene enkele zitting genoeg zijn, om dezelve te doen goedkeuren.

En daarvoor moeten dan in elke Provincie de Leden der Provinciale Staten *buitengewoon* vergaderen en vijf en vijftig personen zich met de tegenwoordige Leden der Staten-Generaal vereenigen!

Doch, na hetgeen wij bij de laatste discussien der Vertegenwoordigers vernamen, is het niet denkbaar, dat men het bij die, ja noodzakelijke, maar in het belang der Natie toch nietsbeduidende veranderingen zal laten berusten. De nadruk, waarmede zij telken male op de herziening der Grondwet aandrongen, het aanwijzen der artikelen dier Grondwet, welke zij of veranderd, of gewijzigd, of duidelijker verlangden, bewijst dit immers ten volle.

De overtuiging daarvan doet ons het oog vestigen op de Leden onzer Provinciale Staten, die eerlang eenen gewigtigen pligt zullen te vervullen hebben, waarvan zij aan hunne committenten rekenschap verschuldigd zijn. Mogten zij toch bedenken, dat het den grondslag geldt van ons staatsgebouw, hetwelk in den tegenwoordigen toestand zoo ligtelijk wankelen kan, en gewisselijk vallen moet, wanneer het fundament die hechtheid mist, waaraan het (onze Vertegenwoordigers zelve zijn onze getuigen) zoo zeer behoefte heeft. Verre van ons, dat wij hen, die Zeelands inwoners bij de Staten-Generaal vertegenwoordigen, zouden willen miskennen, veel minder nog van onzuivere bedoelingen zouden willen beschuldigen; maar dit is niet genoeg, om ons met een lijdelijk vertrouwen op de aanstaande keuze, door onze Provinciale Staten uit te brengen, te vergenoegen. Meermalen, en niet ten onregte, hebben wij hooren vragen, of alleen de *Hoofdstad* onzer Provincie mannen voortbragt, geschikt om die Provincie te vertegenwoordigen. Van harte wenschen wij, dat de Leden onzer Provinciale Staten, bij hunne op handen zijnde keuze, die vraag zich gemoedelijk ter beantwoording zullen voorstellen. Dat zij bedenken, dat een zoo belangrijk punt, als de herziening eener Grondwet, geene alledaagsche kennis vordert; — dat men een goed administrateur, een goed [illegible] kan zijn, zonder op die noodige te [illegible] waarbij dient [illegible] gewrigtige medewerking [illegible] dat *onafhankelijkheid* vooral de waarborg is van *openhartigheid*, *onpartijdigheid* en *waarheidsliefde*. Ook hier ten *Middelburg*, wellig meer dan *binnen* die Steden, kunnen personen worden aangewezen, die en de [illegible] eischte bekwaamheden en de evengenoemde deugden bezitten; die bekwaamheden zonder die deugden, evenmin als deze zonder gene, kunnen en mogen de keuze onzer Provinciale Staten niet wettigen. — Welke Zeeuw wien voor de toekomst het lot van zijn Vaderland, het lot van hem en de zijnen dierbaar is, roept dan niet met den meesten ernst den Leden van Zeelands Staten toe: *Denkt aan uwen eed en stelt ons niet te leur!*

MIDDENPRIJZEN,
van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,
VAN DEN 2. JANUARIJ 1840.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
O. Walcher. Tarwe	f 12,25	Boekweit	f 0,00
N. Idem Tarwe	- 10,00	Haver	- 0,00
O. Zeeuwsche Tarwe	- 00,00	Zeeuwsche Groene Erwten	- 0,00
N. Zeeuwsche Tarwe	- 0,00	Idem Paardeb.	- 0,00
Zeeuwsche Rogge	- 6,80	Idem Duiveboonen	- 0,00
Noordbr. Rogge	- 0,00	Koolzaad	-10,00
Winter Garst	- 5,20	Zomerzaad	- 0,00
Zomer Garst	- 5,00	Kanariezaad	- 0,00
Walchersche Paardeboonen	- 0,00	Raap-Olie.	f 37,00 p. v.
Idem Bruine Boonen	- 00,00	Patent-Olie	- 59,50 « «
Idem Witte Boonen	- 7,50	Lijn-Olie	- 33,00 « «
Idem Witte Erwten	- 0,00	Lijnkoeken.	f 0,00 per 000 stuks.
Idem Groene Erwten	- 0,00	Raapkoeken	-00,00 « 0000 «

Tarwenbrood het Ned. Pond 20 en een halve cent. Masteluinbrood 18 en een halve cent. Roggenbrood 14 en een halve cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 3. Januarij. Sedert den 1. dezer, zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Duinkerken bestemd:
l'Esperance, J. Dubuisson, van New-Castle, met steenkolen.

Voor Antwerpen bestemd:
The Soho, T. Whitecombe, van London, met passagiers en stukgoederen; *Thomas en Martha*, D. S. Ranson, van New-Castle, met stukgoederen; *le sans Repos*, E. Glander, van London, met suiker; *Richmond*, W. Furber, van Rio Janeiro, met koffij; *Gustaaf*, C. Millopain, van New-York, met katoen en rijst; *Cronstaad*, B. Hatch, van Charlestown, met katoen; *Blixten*, O. Osander, van New-York, met tabak, rijst en verfhout; *Rhoda*, C. Veitch, van Havannah, met suiker.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Zee gezeild:
Princess Victoria, J. J. Britton, naar London, met passagiers en stukgoederen.

Advertentien.

Verloting van Vrouwelijke Handwerken,
TEN VOORDEELE DER ARMEN.

De ondergeteekende, bij deze, zoo vele Dames dezer Stad dankzeggende voor de welwillende medewerking tot het voorgestelde doel, die zij op zijne daartoe vroeger gedane uitnoodiging betoond hebben, geeft tevens te kennen, dat reeds vele der toegezegde Handwerken bij hem zijn ingekomen, en verzoekt diegene, die hunne bijdragen nog niet hebben ingezonden, ten vriendelijkste zulks niet te lang te willen uitstellen, ten einde met de verdere maatregelen ter Verloting te kunnen voortgaan.

VLISSINGEN, 2. Jan. 1840. J. W. CALLENFELS.

KOST en INWONING voor één à twee personen, met of zonder Gemeubileerde Kamers. Adressere zich Lange Walstraat, Lett. I, No. 166, te Vlissingen.

VOORLOOPIG BERIGT.

M. CHANTEUR en F. MAUS zullen de eer hebben TWEE REPRESENTATIEN in de Schouwburg alhier te geven, waarvan de eerste zal zijn op Woensdag den 7. Januarij 1840; bestaande in *Mechanische*, *Acrobatische*, *Athletische* en *Herculische* Voorstellingen; waar van de Aanplak-Biljetten en de Programma's het nadere zullen bekend maken.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.